

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2249

за изменение в частта за разноските

гр. София, 21.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **7670** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпило искане от Председателя на Патентно ведомство за изменение и допълване на Решение №25024/27.11.2024 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските. Изложени са съображения, че предвид разпоредбата на чл.84, ал.5 ЗМГО, в която хипотеза се трвърди, че попада настоящия случай, то на административния орган не следва да се възлагат разноси. В условията на евентуалност си иска да се приеме за основателно възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, като разноските за адвокатска защита се намалят до минималния размер, съгласно Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, които да бъдат понесени по равно от двете загубили делото страни.

На основание чл.248, ал.2 ГПК, вр. чл.144 АПК препис от искането е изпратен на оспорващия за становище. Такова е постъпило в указания срок, в което са развити подробни аргументи за неоснователност на искането.

Съдът, като прецени молбата и постановеното решение приема следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която имат право да искат изменение на акта в частта му за разноските. Решението не е окончателно, при което срокът за депозиране на искане по чл.248 ГПК е 14-дневен от уведомяването. Молителят е уведомен на 28.11.2024 г., а молбата е изпратена на 11.12.2024 г., при което този срок е спазен. Предвид това искането е допустимо. Разгледано по същество, Същото е неоснователна по следните съображения:

Решение №25024/27.11.2024 г., постановено по настоящото дело съдът е отменил оспорения акт - Решение №РС-89-[1]/18.07.2022г. на Председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл.76, ал.8 и чл.76, ал.7, т.1 ЗМГО е оставено без уважение искане вх.№ BG/N/2012/123852-[16]/26.03.2021г. за частично заличаване на регистрацията на марка с рег.№ 108306 balkancar, комбинирана и е

изпратил делото като преписка на Председателя на ПВ на Р. България за ново произнасяна при изпълнение на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. С оглед изхода на спора съдът е приел, че на оспорващото дружество следва да се присъдят своевременно поисканите и доказани разноси, направени както по адм. д. №9020/2022 г. на АССГ, така и в настоящото производство, по представените списъци на основание чл.226, ал.3 АПК. По адм. д. №9020/2022 г. такива са доказани в общ размер на 2910 лева, от които 2100 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, 50 лева за заплатена държавна такса по оспорването и 760 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице. За настоящото производство са доказани разноси в размер на 1800 лева за адвокатско възнаграждение. Съдът е счел за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, с оглед фактическата и правна сложност на делото. Предвид това Патентно ведомство е осъдено да заплати на оспорващия БАЛКАНКАРПОДЕМ“ АД, [населено място] сума в общ размер от 4710 лева.

Настоящият съдебен състав счита, че искането в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно основателността и размера на дължимите разноси от страна на ответника в настоящата хипотеза. Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Изключение от това правило е въведено с разпоредбата на чл.84, ал.5 ЗМГО, съгласно която при отмяна по съдебен ред на решения по ал.1 - 3 /сред които попада и процесното/ въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноси.

В случая действително с жалбата, въз основа на която е било образувано адм. д. №9020/2022 г. са представени нови доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство. Нови доказателства в настоящото производство не са представени. Решението, с което е уважена жалбата му обаче, не е постановено единствено въз основа на новопредставените доказателства. По същество с тях не се установяват нови факти, а представляват допълване обема на доказателствата, представени пред административния орган, които той е счел за недостатъчни. За обстоятелството, че представените пред него доказателства са счети за недостатъчни административният орган не е уведомил страната в хода на административното производство, в нарушение на задълженията му по чл.35 и 36 АПК, изпълнението на които задължения не е изключено от нормите на приложимия специален закон. За становището на административния орган по представените му доказателства жалбоподателят е разбрал едва при връчване на оспореното решение. За това единственият му път за защита е ангажиране на допълнителни доказателства в хода на съдебното производство. Тези факти обаче не обосновават приложение на чл.84, ал.5 ЗМГО, която разпоредба според настоящия състав има за цел да санкционира процесуалното бездействие на страната в административното производство, каквото в случая не се установява да е налице. Възприемането на обратната теза би било в противоречие с общия принцип за понасяне на разноските от „загубилата“ делото страна. По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че в случая не е

налице хипотезата на чл.84, ал.5 ЗМГО, поради което разноси на оспорващия се дължат и то само от административния орган, издал отменения акт, не и от другата загубила делото страна, както се твърди в искането. Това е така, тъй като в разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК изрично е предвидено при отмяна на акта от кого се възстановяват разноските на оспорващия, а именно от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая това е Патентно ведомство. Отговорност за разноси на заинтересованата страна, за която отмененият акт е благоприятен, не са предвидени в нито една от хипотезите на чл.143 АПК. Предвид това искането дължимите разноси да бъдат понесени по равно от двете загубили делото страни е неоснователно.

Неоснователно е и искането на Председателя на Патентно ведомство за платеното от страната адвокатско възнаграждение да бъде намалено до предвидения в Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимален размер. Съгласно чл.8, ал.3 от същата минималния размер на адвокатското възнаграждение по административни дела без определен материален интерес, каквото е и настоящото дело, е 1000 лева. Тази сума е дължима за една съдебна инстанция. Както се каза, за производството по адм. д. №9020/2022 г. на АССГ възнаграждението за адвокат на оспорващото дружество е 2100 лева, а за настоящото производство – 1800 лева. С оглед обема на делото, обема и качеството на реално извършената работа, както и фактическата и правна сложност на делото, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно. Предвид това и доколкото в искането не са изложени конкретни твърдения за прекомерност, съдът намира, че договореното и заплатено адвокатско възнаграждение не следва да бъде намалявано.

Предвид изложеното искането за изменение и допълване на Решение №25024/27.11.2024 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Доколкото решението, чието изменение и допълване се иска, подлежи на обжалване, ще подлежи на обжалване и настоящото определение, с оглед разпоредбата на чл.248, ал.3 ГПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Председателя на Патентно ведомство за изменение и допълване на Решение №25024/27.11.2024 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните – оспорващото дружество и Патентно ведомство, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ:

